

Tour de Fleece 2026 – Etapa 7

Hagetmau → Bordeaux (175,1 km)

Přes vřesoviště a borové lesy do vinařského ráje

Etapa v kostce

Sedmá etapa opouští zvlněné podhůří regionu Landes a míří na sever, vstříc slavnému přístavnímu městu Bordeaux. Trasa opouští malé městečko Hagetmau, známé svou historickou tradicí výroby nábytku a textilu, a rychle se noří do rozsáhlé, rovinaté nížiny. Krajinu zde definuje obrovský lesní masiv borovic (Forêt des Landes), který se střídá s písčnými vřesovišti a s blížícím se cílem přechází v dokonale uspořádané řádky světoznámých vinic v okolí Bordeaux. Pro cyklisty je to typická rovinatá etapa, která po náročných dnech v Pyrenejích nabídne pelotonu zdánlivý oddech. Celý den však bude provázet vysoká rychlost a neustálé riziko bočního větru na otevřených pasážích. Závěr v Bordeaux, metropoli Akvitánie ležící na řece Garonně, pak slibuje dramatický a extrémně rychlý hromadný dojezd, kde budou hlavní slovo chystat čistokrevní sprinteři.

Krajina a historie

Hlavním motivem této etapy je **proměna divokých vřesovišť v borovicový les a vinice**. Až do poloviny 19. století byl region Landes de Gascogne rozsáhlou, neprostupnou bažinatou rovinou pokrytou vřesovišti. Místní obyvatelé žili v naprosté izolaci a krajina byla domovem unikátního způsobu pastevectví. Pastevci zde pásli svá stáda ovcí na obrovských chůdách, které jim umožňovaly pohybovat se v hlubokém bahně, chránily je před vlhkem a dávaly jim skvělý přehled o zvířatech na nekonečných vřesovištích.

Tento starobylý svět definitivně zanikl v roce 1857 za vlády Napoleona III., kdy byl schválen zákon o vysušení bažin a masivní výsadbě borovic přímořských. Vznikl tak největší uměle vysázený les v Evropě. Ovce z otevřené krajiny téměř zmizely a region se přeorientoval na těžbu pryskyřice a dřeva. S blížícím se Bordeaux se však lesy rozestupují a uvolňují místo římské historii a obchodu s vínem. Zdejší podloží z říčních nánosů, šterku a vápence, které dříve živilo skromná stáda ovcí, dnes dává vzniknout těm nejlepším vínům světa.

Hlavní plemeno etapy – Landaise

Nejvýznamnějším a naprosto ikonickým symbolem této etapy je původní ohrožené plemeno **Landaise** (Landaise ovce). Je to přímý potomek zvířat, která kdysi po tisících hlídali pastevci na chůdách. Když bažinatá vřesoviště nahradil borovicový les, toto plemeno téměř vyhynulo. Dnes je chováno v záchranných chovech a pomáhá jako živá sekačka udržovat zbývající chráněná vřesoviště a podrost borových lesů.

Je to menší, lehké a neobyčejně skromné plemeno, které dokáže přežít na velmi chudé pastvě (vřes, lišejníky, kůra). Ovce jsou bezrohé, berani mívají někdy malé rohy. Mají delší končetiny přizpůsobené k neustálému chození na písčitém podloží. Charakteristické jsou dlouhé uši a často flekatá hlava.

Vzácné plemeno Landaise, které v minulosti doprovázelo pastevce na chůdách. Zdroj: ChiccoDodiFC / Getty Images

Vlastnosti rouna

Rouno Landaise je velmi specifické, hrubší a vzdušné.

- **Jemnost:** Pohybuje se v rozmezí **32–36 μm** .
- **Délka staplu:** Pramen bývá středně dlouhý, zhruba **10–14 cm**.
- **Barva:** Je velmi rozmanitá. Rouna bývají čistě bílá, šedá, černá i různě strakatá (černobílá/hnědobílá).
- **Charakter:** Vlna roste v otevřenějších, vlnitých pramenech s nižší krimpovitostí, je poměrně lehká.
- **Výtěžnost po praní:** Kolem **55–60 %**, rouno neobsahuje tolik tuku, ale bývá v něm hodně rostlinných zbytků z lesa a vřesovišť.

Jak se s ní pracuje?

Vlna Landaise vás překvapí svou vzdušností. Obsahuje poměrně vysoký podíl hrubších pesíků, takže při přípravě rouna je dobré ji řádně načesat na bubnové česačce (carder). Nejlépe se přede technikou *woolen* (z nadýchaného mračna) s delším tahem z ruky. Výsledná příze je rustikální, velmi nadýchaná, lehká a má vlněný „charakter“, který po vyprání hezky vykvete.

Využití

Díky své vzdušnosti a pestrým přirozeným barvám je naprosto skvělá na pletení hřejivých, melírovaných svrchních svetřů, vest, robustních domácích ponožek, sedáků nebo na tkaní rustikálních plédů a tašek.

Po opuštění Pyrenejí ubývá tradičních regionálních plemen. V okolí Bordeaux dnes převažují moderní užitková masná plemena, zatímco původní Landaise zůstává jedním z mála dochovaných symbolů historického pastevectví jihozápadní Francie.

🧡 Přadlenin pohled

Pokud do vašeho přadláckého košíku dorazí rouno ovce Landaise, držíte v rukou skutečnou historii. Zapomeňte na uniformní bílé prameny. Na této vlně mě nejvíc baví její barevná divokost – jedno rouno může mít přechody od smetanové přes stříbřitou šedou až po uhlově černou.

Není to vlna na nošení přímo na krku, kousala by vás. Má v sobě ale úžasnou houževnatost lesních vřesovišť. Když ji předete na kolovrátku s nižším zákrutem, získáte nádhernou, objemnou přízi, ze které bude ten nejhřejivější zimní cardigan do přírody. Pracovat s touto vlnou znamená zachraňovat kus zapomenutého francouzského řemesla.

Přehled rouna

Pleme no	Jemno st	Staple	Charakter	Využití
Landa ise	32–36 µm	10–14 cm	Vzdušné, rustikální, barevně rozmanité	Svrchní svetry, vesty, rustikální deky

Zajímavost etapy

Až budete sledovat peloton projíždějící rovinami Landes, představte si, že v 18. století byste zde potkali pastevce stojící na 1,5 až 2 metry vysokých dřevěných chůdách (*échasses*). Chůdy byly nezbytností: země byla tak bažinatá, že se v ní člověk propadal, a vysoká poloha navíc pastevcům umožňovala sledovat stáda ovcí na obrovskou vzdálenost v naprosto ploché krajině. Pastevci na chůdách trávili celé dny, dokázali na nich rychle běhat, a dokonce měli speciální třetí tyč, o kterou se opřeli a nahoře na chůdách v klidu pletli z ovčí vlny tradiční punčochy.

Shrnutí

Sedmá etapa nás přenáší z drsných pyrenejských vrcholů do krajiny, kterou člověk během dvou století radikálně přetvořil. Ovce plemene Landaise jsou živým památníkem starých časů, kdy této rovině vládli pastevci na chůdách a nekonečná vřesoviště. Jejich pestrobarevná a vzdušná vlna sice

neoslní jemností, ale má neuvěřitelný charakter a připomíná nám, že každé rouno v sobě nese otisk proměn své vlastní krajiny.